

Datum doručení: 11.8. 2020

Centrální číslo jednací: PS2020013347

Věc: Listina základních práv a svobod

Žádost

(...)

POVINNÝ: PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY, SNEŽHOVSKÁ, 118 00 PRAHA - MALÁ STRANA

VĚC: ŽÁDOST O INFORMACE DLE ZÁKONA Č. 106/1999 Sb.

1. ŽADATEL DLE ZÁKONA O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM Č. 106/1999 Sb. (DÁLE JEN INFZ) POŽADUJE PŘÍMĚ POSKYTNUTÍ NÁSLEDUJÍCÍCH INFORMACÍ VE SMYSLU USTANOVENÍ §6/2 INFZ:

2. ZDA VE SMYSLU ČL. 41 Odstavec 2 LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD SE K DNEŠNÍMU DNI POD POJMEM ZÁKON OPRAVDU ROZUMÍ JEN ZÁKON VYDANÝ FEDERÁLNÍM SHROMÁŽDĚNÍM NEBO ČESKOU NÁRODNÍ RADOU A TO I V SITUACI, KDY DNEŠ ANI FEDERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ANI ČESKÁ NÁRODNÍ RADA NEEXISTUJÍ, PŘESTO TYTO ORGÁNY JSOU NADÁLE K DNEŠNÍMU DNI V LISTINĚ ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD V TOMTO ČL. 41 Odstavec 2 UVEDENY.

DĚKUJI ZA POCHOPENÍ

(...)

Odpověď

(...)

Vážený pane,

samostatnému oddělení styku s veřejností byla postoupena dne 11. srpna 2020 Vaše žádost, zasláná prostřednictvím poštovní zásilky a podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, adresovaná Parlamentu České republiky, jejímž prostřednictvím žádáte o poskytnutí informace „2. Zda ve smyslu čl. 41 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod se k dnešnímu dni pod pojmem zákon opravdu rozumí jen zákon vydaný Federálním shromážděním nebo Českou národní radou a to v situaci, kdy ani Federální shromáždění ani Česká národní rada neexistují, přesto tyto orgány jsou nadále k dnešnímu dni v Listině základních práv a svobod v tomto čl. 41 odstavec 2 uvedeny.“.

V souladu s Příkazem č. 4/2010 vedoucího Kanceláře Poslanecké sněmovny, v platném znění, je k vyřízení Vaší žádosti příslušné samostatné oddělení styku s veřejností Kanceláře Poslanecké sněmovny.

K Vaší žádosti uvádíme následující.

Dnešní platné unitární právo České republiky již nerozlišuje zákony federální a republikové. Podle čl. 3 odst. 1 „recepčního“ ústavního zákona č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem ČSFR, přešla zákonodárná působnost Federálního shromáždění na Českou národní radu a z ní obě působnosti, republiková i původní federální, podle čl. 15 a 106 Ústavy České republiky na Parlament České republiky. Znění čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ztratilo de facto se zánikem České a Slovenské republiky význam, ale zůstává součástí platného znění Listiny základních práv a svobod, která je nedílnou součástí ústavního pořádku České republiky. Na základě uvedeného lze tedy konstatovat, že pod smyslem „zákon“ se v českém právním řádu rozumí jak zákony České republiky přijaté Parlamentem České republiky, tak i zákony „federální“ i „republikové“, které se staly součástí českého právního řádu na základě výše citovaného „recepčního“ ústavního zákona.

(...)